

Καθαρα και ξαστερα

Συνεδριακά πρελούντια Κ. Σημίτη (γ')

Στη συνέχεια του κειμένου που έδωσε ο κ. Σημίτης στη δημοσιότητα απομένουν έξι σημεία εξ' εκείνων που έχουμε ανά χειράς από σελίδα απογευματινής εφημερίδος. Ας τα διεξέλθουμε:

■ «Το ΠΑΣΟΚ δεν έδωσε πειστικά δείγματα ικανοποιητικής διαχείρισης».

Την ίδια ακριβώς μομφή κατά του ΠΑΣΟΚ, σε κάπως οξύτερο ύφος, διατυμπάνιζε και ο κ. Μητσοτάκης, τα δημοσιογραφικά του μεγάφωνα, οι κομματικοί του υποτακτικοί, οι ντόπιοι και ξένοι Ηρακληδείς του! Με μόνη τη διαφορά κ. Σημίτη, ότι ο μεν κ. Μητσοτάκης ήτο εντελώς αμέτοχος αυτής της μη ικανοποιητικής διαχείρισης του ΠΑΣΟΚ, ενώ σεις συγκαταλέγεσθε μεταξύ των πρώτων εμπνευστών και εφαρμοστών της! Εκτός εάν ο κ. Σημίτης υπουργός Παιδείας, ο κ. Σημίτης υπουργός Γεωργίας, ο κ. Σημίτης υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Σημίτης μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου, ο κ. Σημίτης ένας των στενοτέρων συνεργατών του Α. Παπανδρέου, ο κ. Σημίτης ένας των κορυφαίων συμβούλων του τότε πρωθυπουργού, ο κ. Σημίτης ο επεξεργασθείς κυβερνητικά οικονομικά προγράμματα, θέματα δηλαδή κατ'εξοχήν διαχειριστικά της κυβερνητικής πολιτικής, ήτο κάποιος άλλος κ. Σημίτης επιδραμών από άλλο πλανήτη και όχι εσείς. Οπότε και η παρατήρησή σας ορθή και η μετάθεση των ευθυνών αυτής της μη ικανοποιητικής διαχείρισης στους αόριστους ώμους «αγνώστων», απολύτως δίκαια. Υποθέτω ότι λίγο περισσότερη σοβαρότης με κάποια διάθεση αυτογνωσίας δεν θα έβλαπτε.

Γραφει ο:
ΚΥΡ. ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

■ «Πολλές από τις αξίες, τα οράματα και τα συνθήματα που ενέπνεαν την προοδευτική παράταξη έχουν πάψει να έχουν απήχηση στην κοινωνία».

Εδώ κ. Σημίτη ας μου επιτραπεί να σας προσφέρω μια διαβεβαίωση. Ούτε οι αξίες, ούτε τα οράματα, ούτε τα συνθήματα έπαψαν να εμπνέουν μήτε έχασαν το απηχητικό τους βεληνεκές. Έπαψαν να εμπνέουν οι άνθρωποι που τα εκφράζουν, τα πρόσωπα έχασαν την αξιοπιστία τους. Οι αξίες, κυρίως αυτές, εάν δεν νοθευτεί το δραστικό τους συστατικό ουδέποτε φθίνουν κ. καθηγητά και σεις προς παντός άλλου οφείλατε να το γνωρίζετε. Οι αξίες υποτονούν, υποβαθμίζονται, αδρανούν, παραμερίζονται, μόνο σε μία και μοναδική περίπτωση. Όταν δημιουργηθούν νέες, αξιολογότερες που θα τις αντικαταστήσουν! Τα οράματα θνήσκουν κύριε Σημίτη μόνον όταν δεν ανταποκρίνονται στην ικανοποίηση αναγκών της ζωής. Κι αυτό οφείλατε να το γνωρίζετε κ. καθηγητά, όπως και το ότι οι ανάγκες ζωής αυτού του λαού κάθε μέρα γίνονται πιο κραυγαλέες. Τόσο που δεν επιτρέπουν στα οράματα μήτε να χαθούν μήτε να κοιμηθούν! Σεις κ. καθηγητά ποιες νέες αξίες προτείνετε να υιοθετήσουμε παραμερίζοντας αυτές που δεν εμπνέουν πια, τα νέα σας οράματα μπορούμε να τα γνωρίσουμε από κοινού να οραματισθούμε; Να σας θυμίσω μια ρήση βιβλική κ. καθηγητά; «Οποιος έχει πραγματική γνώση κάνει οικονομία στις κουβέντες του!» Σαν πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας καταλαβαίνετε τι σημαίνει...

■ «Το ΠΑΣΟΚ ενίσχυσε τον πελατειακό χαρακτήρα της κυβερνητικής δράσης και οι κρατικές παροχές διανέμονταν με βάση πολιτικές σκοπιμότητες».

Χρόνια συναπτά εκατό και εξήντα, η Δεξιά κ. Σημίτη έχτισε και διατήρησε το πελατειακό κράτος, το πελατειακό κόμμα, την πελατειακή κυβέρνηση, την πελατειακή πολιτεία, το πελατειακό καθεστώς και τολμάτε σεις, τρεις φορές υπουργός και στέλεχος πρώτιστο να κατηγορείτε το ΠΑΣΟΚ για ενίσχυση του πελατειακού κράτους! Είναι προκλητική αυτή η παρατήρησή σας κ. Σημίτη, είναι ταυτόχρονα παραπλανητική και με υποχρεώνει να σας απαντήσω με ευθύτητα, οξύτητα και μέσα στα πλαίσια μιας σκληρής και πικρής αλήθειας. Ο πελατειακός χαρακτήρας της κυβερνητικής δράσης του ΠΑΣΟΚ δεν δημιουργήθηκε από τον Α. Παπανδρέου. Δεν είχε τέτοια χρεία. Δεν προκλήθηκε από τον Γιάννη Αλευρά, από τον Γιάννη Χαραλαμπόπουλο, τον Α. Κακλαμάνη, τον Λ. Βερυβάκη και τόσα άλλα υπεύθυνα, συνετά στελέχη, συνεπείς αγωνιστές βουλευτές του Κινήματος που δεν είχαν λόγο να φιάξουν «αυλές», «φατρίες», «ομάδες», «λέσχες», γιατί δεν διατηρούσαν βλέψεις «ηγετικές», δεν έτρεφαν οράματα διαδοχής, δεν ενεδύοντο στολές «δελφίνων», δεν υπονόμευαν και έκρυβαν το κυβερνητικό έργο αντιμαχόμενοι αλλήλους για την διατήρηση εξοχωτέρας φήμης. Στο ΠΑΣΟΚ κ. Σημίτη γεννήθηκαν ασφαλώς μετά το 1981, τα μεγάλα «δελφινάρια» υπόγεια και παράλληλα δρώντα, αλληλοσφαζόμενα, συσπειρωνόμενα, «συντροφικά» μόνο σε περιόδους εκλογικών αναμετρήσεων. Είναι πασίγνωστες και μην προσποιείσθε άγνοια κ. καθηγητά, οι ομάδες Λαλιώτη, Γεννηματά, Σημίτη, Γ. Παπανδρέου, με δορυφορικά περιφερόμενο τον δύστινο Ακη Τσοχατζόπουλο. Ούτε να νομίζετε ότι ο λαός δεν τα άκουγε, δεν τα έβλεπε, δεν τα μάθαινε και δεν εθλίβετο ανησυχών σφόδρα. Τα έβλεπε ο λαός, τα έβλεπε και ο αρχηγός ο οποίος αγωνιζόταν να διατηρήσει τις ισορροπίες, την ενότητα, μέσα στα χίλια τόσα που τον απασχολούσαν ολόκληρο το εικοσιτετράωρο. Σας προειδοποίησα κ. Σημίτη κι εσάς και τους υποδόλοιστους με την πρόσφατη αρθρογραφία μου ότι η περίοδος χάριτος που σας παρέσχε η στήλη ετελείωσε, ίσως σεις δεν το προσέξατε, ότι καθ'όσον με αφορά προσωπικά και στο βαθμό του εφικτού δεν θα επιτρέπω σε κανένα να παίζει με τις τύχες του Κινήματος εμπαιζοντας τον δημοκρατικό λαό ότι θα είναι σκληρά μα αληθινά όσα θα βλέπουν σ' αυτή τη γωνιά το φως, ότι δεν είναι δυνατόν κάθε μοναρχίσκος να βάζει σε κίνδυνο τις λαϊκές κατακτήσεις, την ίδια την υπόσταση της δημοκρατικής παράταξης! Τις πελατειακές ομάδες τις είχατε έτοιμες όλοι σας κ. Σημίτη αναμένοντες μετά ηδυπαθούς αγωνίας το «χαρμόσυνο» μήνυμα από το Χέρφιλντ ότι άνοιξε ο δρόμος της διαδοχής, ένα μήνυμα που ευτυχώς δεν έφθασε, έναν μήνυμα που μόνον η «Αυριανή» αντικατέστησε με το άλλο, το αληθινό, το λαϊκίστικο αν θέλετε, αυτό που ανέτρεπε πολλών, εντός και εκτός των τειχών, τα δόλια σχέδια, ένα νέο μήνυμα που διαβεβαίωνε το λαό πως ο Ανδρέας Παπανδρέου θα δεσπόζει και στην ηγεσία του Κινήματος και στην πολιτική ζωή του τόπου για πολλά χρόνια ακόμη, τέλος, ένα μήνυμα που ξέρανε και μάρανε σε μερικών τα χείλη το φιλί του Ιούδα...

■ «Επί ΠΑΣΟΚ οξύνθηκε το συντεχνιακό φαινόμενο αντί να υποχωρήσει».

Κάποτε τα ίδια είχαν ακουστεί από τα χείλη του κ. Κολ για τον Βίλυ Μπραντ και του Ζισκάρ ντ' Εστέν για τον Μιτεράν. Μπορείτε κ. καθηγητά να μας αναλύσετε τα στοιχεία που αντιδιαστέλλουν τα συντεχνιακά φαινόμενα από το Συνδικαλιστικό Κίνημα; Έτσι να βλογηθούν τα ποθαμένα σας που λένε οι ζητιάνοι της γνώσης! Μου θυμίσατε τον μεγάλο Κορσικανό κ. καθηγητά, τον Ναπολέοντα Καλομέρη από το Οίτυλο της Μάνης που έλεγε: «μόνον ένας τρύπος υπάρχει σ' αυτόν τον κόσμο να πετύχει την ευτυχία. Να έχεις καθαρή συνείδηση ή να μην έχεις καθόλου!» Με καθαρή συνείδηση κ. Σημίτη ισχυρίζεσθε ότι το συντεχνιακό φαινόμενο είναι αρνητικό και οξύνθηκε επί ΠΑΣΟΚ; Εκτός αν εννοείτε τις συντεχνίες βιομηχάνων και εφοπλιστών, οπότε και σ' αυτό συνδράματε αναλόγως...

■ «Αναξιόπιστος ο πολιτικός λόγος της Αριστεράς!»
Σοβαρά; Μα αυτό είναι είδηση κ. Σημίτη! Ο πολιτικός λόγος της Αριστεράς είναι αναξιόπιστος κ. καθηγητά, σύμφωνοι, μιας και τώρα μόλις το ανακαλύψατε, δεν είναι όμως ποτέ αναξιόπιστος ο λόγος ο αριστερός! Τέλος πάντων, σε ειδικά λαϊκίστικά σεμινάρια που θα ξεκινήσουμε προσεχώς θα σας καλέσω να μας τιμήσετε για δωρεάν επιμόρφωση!

■ «Επεκτείνεται η πεποίθηση ότι η συντηρητική παράταξη μπορεί να προσφέρει λύσεις στην υγεία και στην εκπαίδευση».

Στην εκπαίδευση ή στην παιδεία κ. Σημίτη; Αυτή η πεποίθηση πού επεκτείνεται κ. καθηγητά; Στο τρίγωνο Κολωνάκι - Κηφισιά - Ρηγιλλης ή κατά Δραπετσώνα - Κερατσίνι - Σηπόλια μεριά; Κανένα μήνυμα δεν είναι τόσο ειλικρινές κ. Σημίτη όσο εκείνο που προέρχεται από πλοίο βυθιζόμενο. Από την οδόν Ρηγιλλης προέρχονται τα μηνύματα που μας δίνετε; Ευχερής η σοβαροφάνεια, δυσχερέστατη η σοβαρότης. Με πολλή συμπάθεια.